

Resebrev Nr 51

4-7 september 1970

MUSIKFEST på FEHMARN

For med specialchartrat tåg från Köpenhamn till tyska ön Fehmarn tillsammans med gymnasievännerna Anders Edenbrandt och Anders Davidsson. Enastående musikprogram med massor av den tidens bästa rockband – med Jimi Hendrix som stora dragplåstret, tre veckor innan han gick bort. Dessutom en krönika om min fascination för musik och topplistor.

Min tonårstid präglades av musik

Jag fick en Philips bandspelare i julklapp 1966 när jag var 13 år gammal. En bra transistordio hade jag redan, och nu inledde jag ett febrilt inspelningsarbete – fyllde band efter band mestadels med populärmusik från 1950-, 60- och 70-talet, men även annan slags musik. Spelade in från svensk och dansk radio samt från Radio Luxemburg. För att få plats med så mycket som möjligt körde jag bandspelaren på lägsta hastigheten 4,75 cm/sekund och eftersom jag inte brydde mig om stereo så fick jag fyra kanaler att fylla på varje band.

Kul då, men 50 år senare låter dessa band uselt. Men idag finns Spotify, och större delen av låtarna som jag spelade in då finns nu att tillgå i hög kvalitet. Tilläggas att jag 1973 skaffade en Sony rullbandspelare, och på den spelade in musik i hög hastighet – 19 cm/sekund och givetvis i stereo. Dessa inspelningar höll hög kvalitet och är lika njutbara att lyssna på idag, efter ett halvsekel.

Jag följde dessutom under flera år alla tänkbara listor. Tio i Topp på lördagarna, och Kvällstoppen på tisdagar, Engelska listan på onsdagar och USA-listan på torsdagar. Alla dessa presenterade på Sveriges Radio. Dessutom danska Top Tyve, och som grädde på moset skapade jag en egen lista, Best of the Pop (BOP) där mina vänner röstade varje vecka från 24 september 1966 – med Manfred Mann och låten *Just like a Woman* i topp. – och cirka tre år framåt.

Under flera år organiserade jag också inköp av skivor från Englnad till mig själv men också till klasskamrater på gymnasiet och andra vänner.

Det var sålunda en tid jag levde med popmusik. Och därför blev jag eld och lågor entusiastisk när det kom en nyhet om att en festival med många superstjärnor – med **Jimi Hendrix** som den främste – skulle arrangeras på västtyska ön Fehmarn i september 1970. Bokade genast resa dit. Läs mina anteckningar i detta resebrev.

19.3.69.

Den här bilden togs första gången den nya orkestrern var samlad

Livligt musikliv i Lund Ny elevorkester bildad

Mitt eget musicerande

Jag har inte bara lyssnat på musik. utan jag har också spelat själv – klarinett. 1969 var jag med i den då nystartade Lunds Ungdomsorketer – se bilden .

Sedan 1994 har jag spelat med blåsorkesten Röda Kapellet i Lund, ett stort nöje.

Annars har jag fokuserat på att sjunga. Tillsammans med hustrun Bubu driver vi sedan 2012 Tagorekören i Lund.

Men jag har också sjungit med Ystadsoperan; Allhelgona Motettkör; Katedralkören samt en del andra körer...

LARS EKLUND

Jimi Hendrix festivalens dragplåster

4 september 1970

Bil, flygbåt, tåg, färja och buss till Fehmarn

På väg till Fehmarn och den spektakulära musikfestivalen. Reste med klasskamraterna **Anders Edenbrandt** och **Anders Davidsson**, specialtåg från Köpenhamn. Steg upp klockan 06:50 och lämnade omgående hemmet på Neptunusgatan 2 i Lund och gick hem till min bror **Gösta** och hans lägenhet på Lilla Södergatan, detta eftersom han lovat att skjutsa mig och de båda Anders till Malmö. De var redan där, liksom Göstas bästa vän **Göran Franker**.

For så till Malmö och blev avsläppta vid flygbåtarna och med avgången klockan 08:00. Framme i Köpenhamn efter 35 minuters färd. Promenerade längs Ströget till Huvudbangården, Köpenhamns Centralstation varifrån det chartrade spcialtåget till Fehmarn-festivalen skulle avgå klockan 10.

Tåget for iväg i rätt tid och via Roskilde kom vi efter fyra timmars resa till Rödby och färjan över till Puttgarden i Västtyskland. Där stannade tåget, vi fick gå ombord på färjan. Från Puttgarden var det ytterligare 19 kilometer till festivalområdet men det gick bussar i skytteltrafik, kostade 5 D-Mark. Och efter bussen återstod två kilometer att promenera med min blytung väska.

Hells Angels stod för ordningen

Motorcykelgänget Hells Angels fungerade som ordningsvakter på festivalområdet, de kontrollerade allas biljetter och stämplade dem. Väl inne på området var sedan 60 stycken väldiga militärtält utplacerade och nu gällde det finna en bra plats och reservera inför natten

Festivalen inleddes klockan 16 med danska favoritbandet Burning Red Ivanhoe som spelade synnerligen bra,. Därefter blev det långt uppehåll innan nästa band kom på scen, folkrockbandet Fotheringay, följt av Renaissance. Det hade nu börjat regna och det det senare bandet tvingades bryta konserten efter en låt på grund av vatten i högtalarna och risk för kortslutning. Klockan var nu 22 och alla begav sig till jättelälten. De flesta var var helt fulla. Anders D och jag fick leta länge innan vi kunde hitta ett tält där vi kunde rulla ut våra sovsäckar och sova. Anders E hade lämnat oss tidigare på kvällen, nu fanns ingen chans att hitta honom.

Jag sov tämligen bra men det började blåsa hårt på natten.

5 september 1970

Regn, storm och nerblåsta tält

På morgonen var det halv storm. Jag steg upp klockan 8 och började läsa **Andreas Nedakis** bok "Svart April" om militärjuntan i Grekland. Vi tillbringade nästan hela dagen framför scenen. På förmiddagen lyssnade vi på Cat Mother – ett band med en våldsam scen-show, de välle omkull en orgel bland annat. Sedan uppträdde ett av festivalens alla bästa band, nämligen **Ginger Bakers** Air Force som gjorde en helt fantastisk konsert. Och därefter följde Fat Matress, också en fin konsert.

Vid den tiden, klockan hade blivit 11 på förmiddagen, hade stormen tilltagit och många tält höll på att rasa. Vi gick därför tillbaka till tältet där vi sovit på natten för att söka finna ett säkrare ställe. Vi markerade revir till den nya platsen genom att rulla ut våra sovsäckar. Sedan återvände vi till scenområdet för att lyssna på Keef Hartley Band som efterföljdes av Sly and the Family Stone – som hade ett enormt tryck i sin föreställning.

Det började regna allt mer, men vi stannade kvar för att lyssna på Canned Heats underbara uppträdande. Men sen valde Anders D och jag att lämna scenområdet – Anders E hade gått iväg i förväg, – och i kolmörker hitta rätt tält. Vi missade därmed **Rod Stewart** och hans band Faces .

När vi funnit tältet upptäckte vi att det var smockfullt med sovande människor och våra sovsäckar låg inte kvar där vi lagt dem. I mörkret var det omöjligt att leta efter dem, så för oss återstod ingenting annat än att utan sovsäck leta reda på tomma platser i annat tält. Jag fick en usel plats alldeles vi tält-ingången och den kraftiga blåste gjorde att tältduken slog mig i huvudet. Till sist blev det outhärdligt så jag lämnade tältet och gav mig ånyo ut på jakt efter sovplats. Hade tur – trodde jag – när jag hitta ett varmt isolerat tält med plats ledig. Jag somnade gott...

6 september 1970

Tälten stod ine all för stormen

Vaknade abrupt efter en timme av att alla tältets sidopresenningat blåst av, och stormen rasade nu med full kraft genom tältet. Jag valde, trött som jag var, att ligga kvar och försökte uthärda. Men klockan 4 gick det inte längre utan jag promenerade bort till det ursprungliga tältet, och hittade av en slump Anders D:s sovsäck. Lånade den och lade mig på marken utanför tältet. Somnade, men väckes av Anders klockan 6.

Steg upp och drack kaffe. Idag skulle festivalens klimax infinna sig, nämligen **Jimi Hendrix** konsert med start klockan 11. Anders D och jag hämtade allt vårt bagage från de tält som vi bott i, de var nu helt nerblåsta. Hittade också min sovsäck, och klockan 7 begav vi oss till musikfältet och lade oss i våra sovsäckar, för att liksom de tusentals andra festivalbesökarna vänta och vänta på Hendrix. Redan klockan 9 var scenområdet proppfullt med folk.

Från hatstämning till jubel över Hendrix

Jag läste min bok, men gick också ner till Östersjöstranden för att pissa, borsta tänderna och köpa choklad. I väntan på Hendrix spelade urdåliga lokala tyska band, och det fick de fortsätta med i flera timmar, ty Hendrix anlände till festivalen kraftigt försenad först klockan 13:30. Irritationen i publiken växte till en hatfylld stämning mot arrangörerna. På morgonen hade överblivna kokta ägg delats ut gratis till festivalbesökarna. Nu kom de till användning att kasta mot banden på scenen.

Men när Hendrix väl äntrade scenen förändrades stämningläget 100 procent, till jubel och beundran över världsstjärnans fantastiska spel. Det blev en magnifik konsert – och kanske hans sista framträdande, för han gick bort tre veckor senare.

Vädret var var fortsatt uselt. Det kom regnskurar då och då, men dessemellan tittade solen fram och det var blå himmel.

Efter Hendrix kom bandet Cat Mother tillbaka, nu förstärkt med två tjejer som klädde av sig halvnakna i en erotisk och upphetsande scenshow. Publiken i full extas, klappade händer stående och dansande. Därefter ett tyskt band med två saxofoner.

Efterlysning av försvunnen Anders

När klockan var halv fem började jag och Anders D oroa oss för att vi inte kunde hitta Anders E. Så vi kontaktade arrangörerna som höll till bakom scenen. De läste upp en efterlysning i högtalarna och vips dök han upp och vi var återförenade inför hemresan.

Konsertprogrammet fortsatte med ett tyskt band med vitsiga låtar fast på tyska, och sedan ett äckligt tyskt band med skrikig sångare och därefter en grupp med indiska instrument. Inte så bra – eller möjligtvis att jag hört för mycket musik och tappat mitt omdöme.

Klockan 8 på kvällen lämnade vi område efter upplysningen att avslutningskonserten med Ten Years After var inställd. Just när vi ska gå ser vi ett hus som börjat brinna utanför området. Vi bort dit och tittade. Brandbilar kom körande på stranden, men i den kraftiga vinden brann huset snabbt ner.

7 september 1970

Nattlig hemfärd

Då en mängd människor nu lämnade området gick vi i rask takt i kolmörker kilometrarna ut till stora vägen och kom med en buss klockan 9 till Puttgården och färjan till Danmark. Vi gick genast ombord och belägrade varsin bänk. Köpte en flaska whisky taxfree till **Beppe** och cigaretter till **Eva**. Noggrann dansk tullkontroll i Rödbý. Jag fick behålla whisky.

Specialtåget till Köpenhamn skulle inte avgå från Rödbý förrän klockan 02:00. Fram tills dess fick vi sova på stationsgolvet. Framme i Köpenhamn klockan 06:30, tog taxi till flygbåtsterminalen (kostade 7 danska kronor) och kom på flygbåten klockan 07:00.

Tåg till Lund, framme 08:05. Tog farväl av mina båda reskamrater, hälsade på Gösta men snart hem till Neptunusgatan. Åt frukost och badade varefter jag lade mig att sova tills klockan 15. Jag hade egentligen tänkt gå till skolan på morgonen, men det maktade jag inte med